

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 6354/23
Boško BARBA
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 4. lipnja 2026. u odboru u sastavu:

Frédéric Krenc, *predsjednik*,
Davor Derenčinović,
Alain Chablais, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 6354/23) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Boško Barba („podnositelj zahtjeva”), koji je rođen 1958. i živi u Vukovaru i kojeg je zastupao g. F. Miličić, odvjetnik u Vukovaru, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 28. siječnja 2023.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru o [povredi] prava na poštovanje vlasništva, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten, očitovanja stranaka, nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na odbijanje vlasti da podnositelju zahtjeva dodijele zakonsku zateznu kamatu na mjesečne rate njegove invalidnine.

2. Rješenjem Ministarstva obrane od 17. svibnja 1994. podnositelju je priznat status ratnog vojnog invalida s 40 % trajnog tjelesnog oštećenja i pravo na odgovarajući iznos invalidnine („prvo rješenje”).

3. Zbog pogoršanja zdravstvenog stanja podnositelj je 1996. podnio zahtjev za ponovnu ocjenu stupnja trajnog tjelesnog oštećenja i odgovarajuće naknade.

4. Posljedično mu je Ministarstvo rješenjem od 11. svibnja 2005. priznalo status ratnog vojnog invalida s 80 % trajnog tjelesnog oštećenja i pravo na odgovarajući iznos invalidnine od 1. lipnja 1996. („drugo rješenje”). Podnositeljevu žalbu protiv tog rješenja odbilo je drugostupanjsko upravno tijelo rješenjem koje mu je dostavljeno 10. lipnja 2005.

5. Razlika između iznosa invalidnine utvrđenih prvim rješenjem iz 1994. i drugim rješenjem iz 2005. u iznosu od otprilike 18.000 eura (EUR) podnositelju je isplaćena 14. srpnja 2005.

6. Godine 2006. podnositelj zahtjeva podnio je tužbu protiv države tražeći isplatu zakonske zatezne kamate obračunate na svaku mjesečnu ratu invalidnine na koju je imao pravo od 1996.

7. Domaći sudovi odbili su podnositeljev tužbeni zahtjev utvrdivši da je dug države prema podnositelju zahtjeva utvrđen tek drugim rješenjem Ministarstva od 11. svibnja 2005. (vidi stavak 4. ove odluke). Taj mu je dug isplaćen bez nepotrebnog odgađanja, u iznosu razlike između iznosa invalidnine utvrđenih prvim i drugim rješenjem (vidi stavak 5. ove odluke). Stoga država nikad nije bila u zakašnjenju s plaćanjem, što bi opravdalo dosuđivanje zakonske zatezne kamate.

8. Podnositelj zahtjeva pred Sudom je prigovorio, na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, da je odbijanje domaćih sudova da mu dosude zakonsku zateznu kamatu dovelo do povrede njegova prava na mirno uživanje vlasništva.

OCJENA SUDA

9. Sud smatra da nije potrebno ispitati sve preliminarne prigovore koje je isnijela Vlada jer je zahtjev nedopušten iz razloga navedenih u nastavku.

10. Sud ponavlja da je člankom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju zaštićeno „vlasništvo”, koje može biti postojeće vlasništvo ili imovina, uključujući potraživanja u odnosu na koja podnositelj može tvrditi da ima barem „legitimno očekivanje” da će stvarno moći uživati to imovinsko pravo (vidi *Kopecký protiv Slovačke* [VV], br. 44912/98, stavak 35., ECHR 2004-IX). Kada je imovinski interes po svojoj naravi potraživanje, može se smatrati da osoba čiji je interes ima legitimno očekivanje ako postoji dovoljna osnova za taj interes u nacionalnom pravu, na primjer, kada postoji utvrđena sudska praksa domaćih sudova koja potvrđuje njegovo postojanje (vidi *Anheuser-Busch Inc. protiv Portugala* [VV], br. 73049/01, stavak 65., ECHR 2007-I). Legitimno očekivanje mora biti konkretnijeg karaktera od puke nade i biti utemeljeno na zakonskoj odredbi ili pravnom aktu kao što je sudska odluka (vidi *Béla Né Nagy protiv Mađarske* [VV], br. 53080/13, stavak 75., 13. prosinca 2016.). Kako bi se stvorilo legitimno očekivanje, u zakonskoj odredbi na koju se poziva moraju se utvrditi potrebna pravila za potraživanje. Ako pravni uvjeti koje treba ispuniti i ostali parametri potraživanja nisu jasno definirani, ne može se smatrati da dotična zakonska odredba služi kao osnova

za legitimno očekivanje (vidi *Klaus i Iouri Kiladze protiv Gruzije*, br. 7975/06, stavci 58. – 60., 2. veljače 2010.).

11. U ovom predmetu podnositeljev tužbeni zahtjev pred domaćim sudovima odnosio se na zakonsku zateznu kamatu za koju je smatrao da na nju ima pravo u vezi s većim iznosom invalidnine koji mu je priznat od 1996. Međutim, kako su objasnili domaći sudovi, a Vlada ponovila, nije postojalo domaće zakonodavstvo ili relevantna sudska praksa nacionalnih sudova koji bi opravdali podnositeljevo očekivanje da će mu se priznati pravo na zakonsku zateznu kamatu u okolnostima njegova predmeta. S tim u vezi Sud primjećuje da se prema domaćem pravu invalidnina ne isplaćuje po sili zakona, već od trenutka kad je zainteresirana strana zatraži. Nadalje, nije se moglo smatrati da država kasni s plaćanjem prije nego što je njezina obveza plaćanja stvarno utvrđena pravomoćnom i izvršnom odlukom (vidi stavak 7. ove odluke), što se u podnositeljevu predmetu dogodilo tek 11. svibnja 2005. (vidi stavak 4. ove odluke). Nakon što je dotično rješenje doneseno, država je podnositelju zahtjeva isplatila razliku u iznosima invalidnine na koje je imao pravo od 1996. u roku od 34 dana (vidi stavak 5. ove odluke). U takvim okolnostima Sud se mora složiti sa zaključkom domaćih vlasti da država nikada nije kasnila s plaćanjem u smislu domaćeg prava (vidi stavak 7. ove odluke).

12. S obzirom na navedeno, Sud se slaže s Vladom da nije postojala dovoljna pravna osnova ni u domaćem pravu ni u sudskoj praksi za navodno izvršivo pravo podnositelja zahtjeva na zakonsku zateznu kamatu. Iz toga proizlazi da podnositelj zahtjeva ne može tvrditi da je imao legitimno očekivanje da će od države dobiti zakonsku zateznu kamatu (vidi, za sličan pristup, *Futornyak protiv Ukrajine* (odl.), br. 41678/20, stavak 30., 4. lipnja 2024.).

13. Iz toga proizlazi da je zahtjev nespojiv *ratione materiae* u smislu članka 35. stavka 3. točke (a) Konvencije i mora biti odbačen na temelju članka 35. stavka 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

ODLUKA BARBA protiv HRVATSKE

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana
25. lipnja 2026.

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnika

Frédéric Krenc
predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

